

Europos Parlamento darbas – kompromisų menas

Prie ES narių valstybių vėliavų Vytautas Januškevičius su Justu Vincu Paleckiu

V. Januškevičius (dešinėje) ir J. V. Paleckis prieš 50 metų prie Balatono ežero Vengrijoje, tarp jų – Justo svainis aktorius Laimonas Noreika

Spalio viduryje su 50-ties Lietuvos rinkėjų grupe lankiausi Europos Parlamente. Kelionėn (vad. Eglė Kiuraitė) pakvietė parlamentaras Justas Vincas Paleckis. Tokias keliones per politines frakcijas – šį kartą tai buvo socialistai ir demokratai – remia pats Parlamentas, siekdamas, kad kuo daugiau visų Europos Sąjungos narių valstybių piliečių artimiau susipažintų su jo darbu, geriau suprastų vykdomą politiką, priimamų sprendimų svarbą.

Didžiulėje, puikiai įrengtoje plenarinių posėdžių salėje iš lankytojų skirtą balkoną stebėjome darbo grupės posėdį, kuriame buvo svarstomas viešųjų pirkimų klausimas. Pasisakė įvairių valstybių atstovai, taip pat ir Lietuvos. Buvo reiškiamos įvairios nuomonės, diskutuojama, ieškoma vieningo sprendimo. Taigi čia kompromisai neišvengiami. Kompromisų kelias nėra lengvas ir greitas, bet bene vienintelis daugialypėje bendrijoje. Taip dirbama ES įvairaus lygio darbo grupėse, komisijose. Stebino sklandus sinchroninis vertėjų darbas iš bet kurios kalbos į įvairias kitas kalbas, taip pat ir į lietuvių kalbą.

Atskiroje patalpoje buvome supažindinti su Parlamento veikla, darbiniais ryšiais teisėkūros procese, t. y. ruošiant ir priimant įvairius teisės aktus, su kitomis ES institucijomis: su Europos Sąjungos Taryba, ES Vadovų Taryba, Europos Komisija.

Po to su Justu Vincu Paleckiu diskutavome bei aptarėme keletą aktualių Europai ir Lietuvai klausimų: Europos Sąjungos ateitis, naujų narių įstojimas, politinė padėtis pasaulyje, Europoje, Lietuvoje. Europos Sąjunga turi tik vieną pozityvų kelią – plėtotis ir konsoli-

dacijos kryptį. Ryšių tarp Europos Sąjungos narių silpnėjimas ar netgi Sąjungos iširimasis nublokštų Europą į trisdešimtųjų-keturiasdešimtųjų praeito šimtmečio metų situaciją, t. y. karinių konfliktų grėsmės padėtį. Dėl tos pačios priežasties būtina jos plėtra. Labai reikšminga būtų musulmoniškos šalies įstojimas į Europos Sąjungą. Tokia šalis taptų svarbiu veiksniu glaudesniai bendradarbiavimui su dažnai Europai priešiškomis, pirmiausia su arabų, šalimis, padėtu gesinti dabar liepsnojančius karo židinius. Pastaruoju metu išiplieskę socialiniai neramumai, riaušės, dažnai virstantys kariniais veiksmais, turi sąvąjė ne tik politinį, bet ir socialinį, nacionalinį bei rasinį užtaisą, atsirandantį dėl didžiulių prieštaravimų šiose srityse. Jų galutinis sprendimas taip pat galimas tik atsivėlgiant į kitų padėtį, nuomones, pageidavimus, tariantis ir randant kompromisus.

Per kelionę artimiau susipažinome su keletu miestų – Varšuva, Berlynu, Drezdenu ir Krokuvu. Įdomu ir reikšminga tai, kad visuose juose – statiniuose, paminkluose – matėme mūsų valstybės, Lietuvos, ryšių su jais atmintį.

Buvo smalsu pabuvoti mūsų parlamentarų darbo aplinkoje. Trumpas, bet turiningai praleistas laikas Europos Parlamente skatina giliau žvelgti ir geriau suprasti, kas vyksta su mumis, aplink mus ir toliau nuo mūsų.

Kviesinėje kelionėje, aplankant Europos Parlamentą, neseniai yra buvę ir kiti trakiečiai, pavyzdžiui, Aldona Kožukienė, Zigmundas Ramanauskas. Linkime, kad tokių būtų vis daugiau.

Vytautas JANUŠKEVIČIUS